

Krassen van een Gooise kijker

Jaren geleden is een schrijflijster (Turdus scripsi) op de zandbult die wij het Gooi noemen actief geweest. Dit familielid van mij heeft indertijd helaas het steeds vruchtbaarder wordende biotoop verlaten. Ik heb zijn plaats ingenomen. Penlijster (Turdus penna) is mijn naam.

Gehoorgestoord

Wat een rust moeten vogelaars vroeger hebben gehad. Als vogelaar in de huidige tijd word ik voortdurend gestoord door al het omgevingsgeluid. Zelfs op een "rustige" vroege zondagmorgen ben ik zittend in mijn Gooise tuin omgeven door geluid. Boven mij spoeden de vliegtuigen zich grommend van en naar Schiphol. De roepende, rondvliegende groepen boeren en gierzwaluwen komen er maar nauwelijks bovenuit.

Op aardniveau dringt bij noordenwind het constante geluid van een autosnelweg door, met daar tussendoor de lokroep van de kerkklokken voor de gelovigen. Minder storend zijn de luid roepende pauwen en andere dieren van een kinderboerderij. Gelukkig zijn er ook loeiende koeien uit de graslanden. Inmiddels wordt het dorp wakker en zwellen andere geluiden die bij de samenleving horen aan. De eerste auto's rijden door de straat, honden die worden uitgelaten uitblaffend hun vreugde over het buiten zijn. Kinderen bevolken het speeltuintje en uit een open raam van een buurtbewoner klinkt het getingel van een piano. In de lucht verschijnen de eerste sportvliegtuigjes. Nu maar afwachten hoe het weer zich ontwikkelt en afwachten of er niet ergens grote evenementen zijn. In dat geval zwermen de reclamevliegtuigjes uit.

Mijn oren staan voortdurend op scherp om toch nog maar wat vogelgeluiden op te kunnen vangen. Met de zware geluiden van de Turkse tortels, kauwen

en eksters hebben zij geen moeite en zelfs een overvliegende groenling wordt geregistreerd. Wat klaag ik eigenlijk. Vooral voor de vogels zelf en vooral de kleine zangers maakt geluidsoverlast wel degelijk wat uit. Je zult maar als goudhaantje met je ijle geluid door het leven gaan en niet meer door de anderen gehoord wor-

den. Het is gelukkig niet zo erg als de Sunday Times onlangs kopte. Vogels zouden gehoorstoord raken, kakelend langs de autosnelwegen zitten en niet meer met elkaar kunnen communiceren door het geluid van mobiele telefoons en auto-claxons.

De Nederlandse media waren er als de kippen bij om het nieuws over te nemen. De "gouden wielewaal" en de "woudzanger" (Telegraaf) zouden het zwaarst getroffen zijn. De waarheid ligt in het midden. Er zijn vogelsoorten die door het geluid van autoverkeer verder van de weg gaan broeden. Gekakeld wordt er wel, maar dat gebeurt dus door de pers via de digitale snelweg. Alle stiltegebieden ten spijt zal het nooit meer worden zoals vroeger. De herder op de grote stille heide is een droom geworden.

PENLIJSTER